

Romeinen 9:5 - Jezus is God!

M.V. 21 februari 2010. Update 26-1-2019

Afvallige bijbelvertalingen

Romeinen 9:5 is een van de duidelijkste bevestigingen van het God-zijn van Jezus Christus in de Bijbel. In onverbloemde termen verklaart Paulus dat Christus, die wel naar het vlees uit Israël kwam, niet minder is dan Hem “Die is boven allen, God, te prijzen tot in eeuwigheid”!

Afvallige bijbelvertalingen echter nemen vaak een loopje met deze tekst. Daarin wordt het God-zijn van Christus weggedrukt met behulp van trucjes, zoals manipulatie met leestekens en woorden. Eén voorbeeld hiervan is de Nieuwe Wereldvertaling (NWB) van Jehovah's getuigen, een pseudo-bijbel waarin hun leer reeds werd ingeweven: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/NWB.pdf>.

Romeinen 9:5, NWB:

“Tot wie de voorvaders behoren en uit wie Christus [is gesproten] naar het vlees: God, die boven allen is, [zij] gezegend in eeuwigheid”. Amen

Door een dubbel punt te plaatsen (na “vlees”) wordt het tweede gedeelte van de tekst afgekoppeld om uitsluitend op de Godheid te slaan zonder referentie naar Jezus als zijnde die Godheid. Hou daarbij in gedachten dat in de Griekse grondtekst van het Nieuwe Testament geen leestekens voorkomen (comma's, dubbele punt, enz.) en deze dus moeten geïnterpreteerd worden.

Onderzoek

We zullen deze Schriftplaats nu onderzoeken aan de hand van een gedegen Bijbelvertaling en vanuit de Griekse grondtekst, en zo nagaan hoe we middels Schriftvergelijk en context met absolute zekerheid kunnen bewijzen dat Jezus Christus hier als God wordt geïdentificeerd.

Romeinen 9:5, SV¹1637:

“Welker zijn de Vaders / ende uyt welcke Chrifthus is foo veel het vleefch aengaet / Dewelck is Godt boven alle te prijfen in der eeuwigheyt / Amen”.

Romeinen 9:5, SV¹1977:

“Van wie zijn de vaders, en uit wie Christus is, zoveel het vlees aangaat, Welke is God boven allen te prijzen in eeuwigheid. Amen”.

Romeinen 9:5, HSV²2010:

“Tot hen behoren de vaderen, en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus, Die God is, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen!”

---

¹ De eerste druk van de Statenvertaling verscheen in 1637. Het bijzondere van deze reformatische Bijbelvertaling is vooral dat zij direct uit de grondtalen Hebreeuws, Aramees en Grieks vertaald werd - net als de King James Version (1611) - en niet meer gebaseerd was op de Vulgata, de algemeen gebruikte Latijnse vertaling (382-405) van Hiëronymus. De zgn. Jongbloed-editie kwam er in 1750 omdat de oude versie haast onleesbaar was geworden door de evolutie van het Nederlands. In de uitgave van 1977 werd het Nederlands opnieuw een beetje aangepast. De vertaling als zodanig bleef altijd behouden. Moderne vertalingen (sinds 1881) kan men beter mijden omdat deze mishandeld werden door vrijzinnigen en schipperaars. Zo zijn Bijbels die gebaseerd zijn op teksten van Westcott en Hort en Nestlé-Aland, corrupt te noemen. In het bijzonder de ‘bijbels’ in de omgangstaal, zoals de ‘Groot Nieuws Bijbel’, zijn dóór en dóór besmet en beslist te weren; maar ook de bekende ‘Nieuwe Vertaling’ (NBG 1951) werd niet zo getrouw overgezet.

² Over de Herziene Statenvertaling (HSV 2010): Ik gebruik de HSV enkel als de geraadpleegde vertaling correct is. Meestal (!) is die correct en veelal ook beter vertolkt dan de SV. In het NT vergelijk ik met de Textus Receptus (TR), de Griekse grondtekst. Ook de HSV is voor het NT integraal vertaald vanuit de TR! Laat daar geen misverstand over bestaan. Kortom: de HSV is meestal goed en vaak beter vertolkt dan de SV, maar men moet met onderscheidingsvermogen lezen. De HSV is een heldere vertaling (wat een voordeel!), wat in onze tijd niet kan gezegd worden van de vorige edities van de SV (door taalveroudering). Het is goed dat we de voor- en nadelen in aanmerking nemen en de HSV niet zomaar diaboliseren. Ik heb in de SV ook enkele foute vertolkingen gezien (in het NT en het OT) die in de HSV hersteld werden.

Romeinen 9:5, TR³1550:

ὄν οἱ πατέρες καὶ ἐκ ὄντος ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα ὁ ὄν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς
van wie de vaders en van wie de Christus naar het vlees Die is boven allen God te prijzen tot
tous αἰῶνας ἀμήν
de eeuwen amen

Opgemerkte antithese:

Naar het vlees was Jezus wel een **Israëliet**, MAAR naar Zijn hogere natuur was Hij **God**.

Deze antithese is te verwachten, temeer in het licht van wat Paulus eerder schreef in zijn brief:

Romeinen 1:3-4, SV 1977:

“Van Zijn Zoon, Die geworden is **uit het zaad van David, naar het vlees**; Die krachtig bewezen is te zijn **de Zoon van God, naar de Geest** der heiligmaking”.

- These: de Zoon is geworden uit het zaad van David naar het vlees.
- Antithese: Hij is echter de Zoon van God naar de Geest.

Overeenkomst met Romeinen 9:5 (HSV):

“Tot hen behoren de vaders, en **uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus**, Die **God** is, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen!”.

- These: wat het vlees betreft is de Christus **uit de Israëlieten**.
- Antithese: Die is **boven allen**, namelijk **God**, te prijzen tot in eeuwigheid.

Christus is dus God, en Christus is als God te prijzen tot in eeuwigheid.

Zie verder:

- De rubriek “Jehovah’s Getuigen”: <http://www.verhoevenmarc.be/jg.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

---

³ De Textus Receptus (= *Aanvaarde Tekst*), volgens de uitgave van de Parijse drukker Robert Etienne (Stephanus) in 1550 heeft als basis gediend voor het Nieuwe testament van de Reformatiebijbels, zoals de King James Version 1611 en de Nederlandse Statenvertaling 1637. De eerste versie was van Erasmus, in 1516, waarna er nog vier herzieningen zouden komen. Veertien jaar na Erasmus' dood kwam in 1550 de definitieve versie gereed. De term ‘Textus Receptus’ werd betrokken van een uitgave van de Leidse drukkersfamilie Elzevier te Leiden, in 1633. De Textus Receptus werd niet samengesteld uit de corrupte Alexandrijnse teksten, waarop katholieke en moderne vertalingen zijn gebaseerd, maar volgt de betrouwbare Byzantijnse manuscripten.